

Grønlandsisen vokser mens modellene viser reduksjon

Ole Henrik Ellestad*

Mens Grønlandsisen vokser de siste år konstruerer IPCC-leiren ismodeller som viser reduksjon. Basert på kun 30 år med data spås elendighet 1000 år frem i tid. Det eneste «eventyrmodellen» viser er at IPCC-leiren lager de modeller de anser nødvendige for å formidle skremmelspropaganda. Medieprofilering erstatter stadig vitenskap.

De senere år har Grønlandsisen *begynt å legge på seg*. Selv den hurtig vandrende Jakobshavnbreen har *stoppet sin tilbaketrekning*. Da blir det vanskelig å resirkulere de vanlige alarmerende omtalene om dramatisk smelting og påfølgende havnivåstigning.

Med 30 års data spås krise om 1000 år

Men da konstruerer man modeller som spår at *all is vil være borte om 1000 år*. Modellen skal ifølge forskernes utsagn være meget presis basert på de siste 30 år med data og IPCC-leirens postulererte scenario om økt temperatur fra økt CO₂. Derfra ekstrapolerer man 970 år.

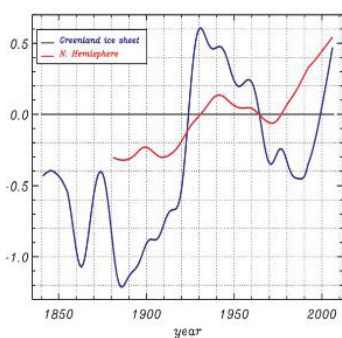
Hva former ismengden?

Modellen synes ikke å ha fått med seg at mengde is formes av nedbør, isens konsistens, sublimesjon (avdamping uten smelting), kalving og avrenning (smelting) fra sol, geotermisk energi og lufttemperatur. Dette er krevende å modellere, og sikre konklusjoner bør formes av observasjoner over lange tidsperioder. Men det ville sikkert vært *nyttig å få med i modellen* at årene 2015–2018 har gitt stabilisering og til dels økte ismengder.

Selv om smeltingen har store tall er det særdeles liten prosentandel som forsvinner – under 0,5 % over 120 år.

Grønlands temperaturer de siste 180 år

På toppen av isbreen varierer temperaturen ut i fra iskerneboringer med 3 C mellom -29 °C og -32 °C siste 11 000 år (*KN 128*). Middelttemperaturen på Grønland er rundt -10 °C til -15 °C i juli og fra -30 °C til -40 °C i januar. I hovedstaden Nuuk på sørvestkysten var temperaturene i juni, juli og august ca +6 °C.

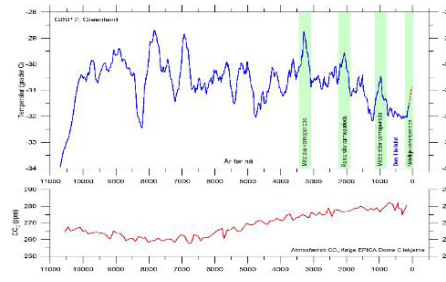

I figuren er vist en sammenstilling som viser snaut 2 °C variasjon over de siste 180 år (blått). Til sammenligning er vist middeltemperaturen på nordlige halvkule (rødt). De følger hverandre innen en faseforskyvning på inntil 30 år.

Ismodellen har således tatt utgangspunkt i de siste 30 år da temperaturen steg, men har utelatt data fra varmetoppen rundt 1940 og den gradvise oppvarmingen fra den Lille istid. I 1933 viste flyfotografier av Øst-Grønland isutbredelse på linje med dagens nivå. Åpenbart har den kaldere perioden frem til 1990 gitt økt isdannelse som åpenbart må ha bidratt til å redusere havnivåstigningen. Denne ismengden har så smeltet i de senere tiår. IPCC-modellenes feilaktige beregninger for nordlig halvkule stemmer svært dårlig med observasjoner (*KN 128*). En av årsakene er at breen legger på seg på toppen som gir trykk til breens dynamikk og kalving i kystområdene.

Variasjoner siste 11 000 år

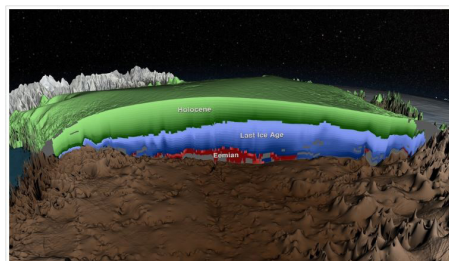
Figuren under viser temperaturen siste 11 000 år fremkommet ved iskerneboringer på toppen av breen. Det fremherskende trekk er at temperaturen siste 3500 år har vært svakt nedadgående på vei mot en ny istid stipulert til å begynne innen

1500–2500 år. Dette til tross for en gradvis stigende CO₂-mengde (rød kurve). 1 000-års syklusene er tydelige med de kjente varmeperioder i bronsealder, romertid, middelalder og moderne tid – alle tilskrevet solen som i

1923–2003 har vært inne i sin mest aktive periode på 8 000 år og med oppvarming også av andre deler av solsystemet. Også vikingtiden med norrøn bosetning var varmere med korndyrking (*KN 68*).

Holocen optimum har sin naturlige årsak i den markant sterkere solinnstråling på nordlige breddegrader for mange tusen år siden, i juni rundt 40 W/m² mer enn i dag. Dette må sammenlignes med IPCCs beregnede effekt fra økt CO₂ på 1,8 W/m². Arktis var >5 °C varmere, Golfstrømmen utenfor Lofoten +4 °C. Etter Holocen optimum har isen begynt å legge på seg med de mindre variasjoner som skyldes ulike sykluser. Optimum var på slutten av Lille istid.

Data fra georadar viser et helt annet bilde enn modellberegningene. Rød viser Grønlands isutbredelsen fra forrige mellomistid (Eemian), blå viser under siste istid og grønn viser mengden

under nåværende mellomistid (Holocen). Forklaringen er at under istiden var tilført nedbør liten grunnet lav fuktighet i luften under ørkenliknende forhold.

Konklusjon

Det har ikke vært noen reduksjon av Grønlands isbreer, relativt til dagens mengde siden mellomistiden Eemian da arktiske temperaturer var over 5 °C varmere enn under den varmeste delen av Holocen for 7 000 år siden. Den publiserte modellen har null vitenskapelig verdi, men er konstruert for ukritisk bruk i mediaspill og skremmelspropaganda.

Referanser:

- Om smelting Grønland, [WUWT](#).
- [David Middleton](#): Then people don't need to be concerned. Greenland's contribution to Gorebal sea level rise is too small to graph... It ranges from 0.005 to 0.021 mm/yr.
- [National Academies Press](#): If the entire Greenland ice sheet melted, sea level would only rise by 6.5 m.
- [Estimat over isvolum og mulig havstigning](#): However, there hasn't been a significant reduction in the Greenland ice sheet, relative to today's volume since the Eemian interglacial, when Arctic temperatures were >5 °C warmer than the warmest part of the Holocene, 7,000 yrs ago.
- [Volum og areal for Grønlands isdekke](#).
- [Grønland, Eemian isvolum](#).